

سی و هشتمین شماره

لارن شهر بنیادین سازمان اسناد و کتابخانه ملی

علمی فرهنگی تاریخی ادبی هنری

در برگهای این شماره

- ۱- آغاز سخن
- ۲- عدالت اجتماعی
- ۳- فضایل اخلاقی...
- ۴- هنر معماری غوری ها
- ۵- دلاور خان غوری
- ۶- حریم خیال
- ۷- عوامل انسانی در تربیت
- ۸- تبسم
- ۹- زباله ها

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ارگان نشراتی بنیاد فرهنگی جهانداران غوری

تاریخی، فرهنگی، ادبی و هنری * سال اول، شماره ۵ دلو ۱۳۹۲

صاحب امتیاز: بنیاد فرهنگی جهانداران غوری
مدیر مسئول: نثار احمد حبیبی غوری
هیئت تحریر: سید محمد رفیق نادم، استاد شاه محمود محمود، دکتور عابد حیدری، پروفیسور عزیز احمد پنجشیری، استاد رحمت الله بیژن پور، قاضی غوث الدین مستمند غوری، استاد محمد رسول فایق، استاد عبدالشکور دهزاد، عایشه عنقا نیازی غوری و گل آقا رامش گرافیک: محمد شکیب شیرزاد طراح جلد: نیک محمد مستمند غوری
رسام: محمد حسیب حزین یار تنظیم کننده و سردبیر: انجینیر محمد نظر حزین یار
شماره های تماس: حبیبی: ۰۷۹۹۰۲۵۲۹۹
هزین یار: ۰۷۹۹۲۳۷۵۷۹ - نادم: ۰۷۹۹۳۴۸۳۹۶
ایمیل: hazinyar.gjcf@gmail.com
آدرس: بنیاد جهانداران غوری، حوزه غرب، شهر هرات، گرده پارک ترقی، سالون فانوس دریا، طبقه چهارم.
چاپ: ستاره نقره ای - کوچه گدام ۰۴۰۲۳۲۳۱۰

مَدِير مَسْؤُل در وِرَايَشِ مَطَالِب دَسْت باز دارد.
بدون از سر مقاله، نوشته هاو مطالب دیگر صرف انظر نویسنده بوده و نشریه شنبانه در این خصوص مسؤولیتی ندارد.

آغاز سال

که آیا این بنیاد ، در کنار دهها مرکز فرهنگی دولتی و نیمه دولتی که از امکانات فراوان برخوردار اند ، میتواند راه به سر منزل مقصود برد ، به کار های فرهنگی اش ادامه بدهد؟ خوشبختانه زمان و انجام خدمات فرهنگی هدفمند بنیاد به آن همه گمانها و پرسشها جواب داد. الحمد لله امروز شاهد آنیم که بنیاد چون کوه استوار ، با دست اوردهای قابل ستایش بکارو خدمات فرهنگی روشنگرانه اش ادامه میدهد.

بنیاد فرهنگی جهانداران غوری منحیث یک مرکز ، تالار و یا هم خانه فرهنگی ، نه تنها در سطح پایتخت افغانستان ، بلکه در بخش‌های دیگری از کشور نیز در سطح دفاتر ولایتی فعال بوده به انجام کار و فعالیتهای خلاق فرهنگی پرداخته ، بدون تردید در کوتاه مدت زمان چهار سال ، طولانی‌ترین راه را پیموده است.

بنیاد فرهنگی جهانداران غوری بحیث یک مرکز جوان فرهنگی ، در راه خدمت به فرهنگ کشور و بطور خاص تاریخ و فرهنگ پر بار دیروز و امروز غور و غوریها خدمات قابل قدری انجام داده که خواندن‌گان محترم در جریان کارها و فعالیتهای آن قرار دارند.

سال‌گرد ایجادش فرخنده ، راهش روشن و خدمات شایسته فرهنگی اش همیشه باد !

پیام تقدیم استاد شاه محمود محمد

محترم رئیس هیأت رئیسه و اعضای بنیاد جهانداران غوری!
خوشحالم که یکبار دیگر پنجمین سال‌گرد ایجاد بنیاد فرهنگی جهانداران غوری را با سرور و شادی جشن میگیریم. بنیاد جهانداران غوری که به کمک والا فرزندان غوری و دوستان شان برای اشاعه و احیا فرهنگ پربار غوری های پر صلابت و پر غرور پنج سال قبل تأسیس گردید با پشتبانی بی دریغ هموطنان مواجه گردید و به کمک آنها کارکردهای اش را در سطح ولايت غور و دیگر ولايات افغانستان به پیش برد.

از آغازین روزهای تأسیس خویش سیمینار بین المللی فرهنگی را با موفقیت پشت سر گذاشت و دانشمندان از داخل و خارج افغانستان سهمی به سزاویی گرفتند. با همت بنیاد فرهنگی جهانداران غوری کار فرهنگی رویدست گرفته شد ملاقات های هموطنان غوری در سراسر افغانستان تنظیم گردید و از نظریات و پیشنهادات آنها استفاده برده شد. آثار متعددی انتشار یافت که برجسته ترین ازها چاپ تاریخ دولت مسقل غوریان، جغرافیای تاریخی غور، غوریان زادگاه هفت اختر، طبقات ناصری و چند تای دیگر است.

حوزه های علمیه در کابل و هرات و غور تاسیس شد و برای جوانان کار های هنری و ادبی و اینترنتی رویدست گرفته شد. برای ارتباط مستقیم هموطنان غوری در حوزه غرب در ولايت هرات مرکز ثانوی بنیاد فرهنگی ایجاد گردید. در اثر توجه رهبری بنیاد مذکوره مجله یا ماهنامه شنبانیه ایجاد و به زیور طبع اراسته گردید که تا کنون چهار شماره آن انتشار یافته است که حاوی مطالب تاریخی و فرهنگی و ادبی میباشد. قابل یادآوری است که بنیاد فرهنگی جهانداران غوری یکی از فعال ترین بنیاد کشورمان است که به صورت منظم راه خود را در دل هموطنان ما باز نموده است و روز تا روز با تبانی و همکاری مردم زینه های پیشرفت را به بالا میبرد

با استفاده از فرصت من هم سال‌گرد ایجاد این بنیاد فرهنگی را برای رهبری و همکاران و دست اندکاران آن تبریک و تهنیت میگویم موفقیت های ممتد و مستدام شان را آرزو میبرم.

با عرض حرمت استاد شاه محمود محمد

فعالان عرصه خدمات فرهنگی را عقیده بر آنست که پیشبرد کارهای فرهنگی به پیگیری و مداومت همیشگی نیاز دارد. زیرا گنجینه های گران سنگ فرهنگ بشری در چند روز ، ماه و یا هم سال خلق نگردیده ، بلکه از نخستین روزهاییکه بشرکنونی بعنوان آدم و حوا، پا به گستره این کره خاکی نهادند ، اولین برگهای این دفتر کهن ؛ از فرهنگ و فعالیتهای فرهنگی بنی آدم بار یافته است . بقول بزرگان: فرهنگ چیزی نیست که در یک مقطع زمانی کوتاه بدست آمده باشد. بلکه فرهنگ در دنیا معاصر رسالت بزرگتر و مسؤولیت خطیر تراز انجام کارها و خدمات شایسته فرهنگی، دیگر چه میتواند باشد؟ در بین ملتها و گروه های کوچک و بزرگ انسانی جهان ما ، امروزه دگر تقویه ، رشد و بنایش گذاشتن فرهنگهای پر بار پارینه شان نه تنها از جایگاه خاص برخوردار است؛ بلکه به آن منحیث مایه ، پایه و ریشه مستحکم تاریخی فرهنگی خود فخر میکنند. زیرا درختی استوار و پایدار است که ریشه هایش عمیق است. ملتها ، اقوام و گروه های قومی ای بخود می بالند و گردن فرازی میکنند که دارای فرهنگ غنی و پیشینه تاریخی افتخار آفرین اند. زیرا برای هر هویتی حفظ فرهنگ پر بار گذشته ، و بر مبنای آن ایجاد و رشد فرهنگ غنی و معاصر، بیشتر از آب و نان ارزش دارد. شاید از بی نانی یک ملت نمیرد ، ولی مطمینا در نبود فرهنگ معین و عدم بازتاب فرهنگ پارینه ، دچار چالشها و سر در گمی ها خواهد شد.

در جهان کنونی ، مراکز فرهنگی و رسانه های همگانی ، بیشترین سهم و نقش را در بازتاب مفاخر فرهنگی گذشته بدوش داشته ، بنیادها و مجتمع فرهنگی که محل تجمع فرهنگ دوستان ، و نخبه های فرهنگی یک جامعه بشمار میروند؛ در جهت باز خوانی گنجینه های فرهنگی هویت های مختلفه سهم بازدار داشته ، در نشر و پخش این سرمایه های معنوی از ارزشها کلیدی برخوردار اند. برای انسانهای علم دوست ، فرهنگ پرور و خیر اندیش ، هدف ، مقصد ، گام متعهدانه و سودمند تراز ترویج دانش نوین ، معرفی فرهنگ دیروزی ، ایجاد و رشد فرهنگ ناب معاصر نمیتواند وجود داشته باشد. آنهم با در نظر داشت این گفته معروف : بقای یک ملت و یا گروه های اتنکی در بقای زبان و فرهنگ آنها نهفته است . پس به یقین کامل که ، فکر و حرکت هدفمند در جهت تحقق این آرمان سترگ به تفکر عقلانی نیازمند است ، و داشتن فکر بزرگ ، بدون شک مستلزم روح بزرگ است

با تکیه به همین طرز تفکر عالی و هدفمند بود که چهار سال قبل از امروز به ابتکار تعدادی از روشنگران ، تحصیل کرده گان ، فرهنگیان و فرهنگ دوستان غور یک مرکز فرهنگی با هدف خدمت به تاریخ کهن و فرهنگ پربار غور با شعار " خودشناسی " از یک طرف ، و از جانب دیگر بخاطر انجام فعالیتهای روشنگرانه ئی فرهنگی ، تاریخی ، ادبی ، هنری ، اجتماعی و پخش اندیشه های صلح ، آزادی ، ترقی و عدالت اجتماعی با اسم رسمی « بنیاد فرهنگی جهان داران غوری » تاسیس و با یک برنامه تنظیم شده و هدفمند آغاز بکار کرد

چهار سال قبل که بنیاد فرهنگی جهانداران غوری در پهلوی تعداد کثیری از مراکز فرهنگی ئی ثبت و راجستر شده در سطح کشور کارش را آغاز کرد ، عدد ئی بر آن گمان بودند

اجتماعی عدالت

سید محمد رفیق « نادم »

یکی از اصول

زرین در زندگی کتله های بشری، تحقق عدالت

اجتماعی است، که تطبیق و رعایت آن عمدتاً وظیفه خاص دولت هاست، بخصوص در کشور های اسلامی، عدالت، اعدل، اعتدال، قسط و انصاف واژه های عربی اند و از یک ریشه منشأ میگیرند موارد استعمال هر کدام از اینها به تناسب موضوع خاص است و از لحاظ کار برد در ترکیب جمله مفاهیم را بدست میدهند، قبل از ورود به اصل مطلب از جمله کلمات دو کلمه عدالت و عدل را از نگاه لغوی لازم به تعریف میدانم :

الف - عدالت به معنی انصاف، میانه روی وداد گر بودن. هر انسان مکلف است تا عدالت را در برابر هر فرد، جامعه خود و خانواده اش رعایت کند و باید در تمام زندگی مادی و معنوی میانه را باشد، زمانیکه یک انسان میخواهد عبادات نفلی و استحبابی را انجام دهد لزوماً باید در حد اعتدال باشد که در صحت آن ضرر واقع نشود و از انجام کارهای مثبت آنرا باز ندارد، انسان موجودی است اجتماعی باید در جامعه زندگی کند، در زندگی اشتراکی گاه گاه قضایای رونما میگردد که اغلبًا به نزاع منجر می شود، حل قضیه متنازع فیه بدون جانب داری و رساندن حق به مستحق داد گری است.

ب - عدل به معنای برابر بودن. این برابری در برگیرنده مسائل معاملات، اوزان، حقوق، حفظ حیثیت انسانی و غیره می باشد که تعریفی است بسیار واضح و روشن که در آن اجهال و اغماز وجود دارد.

عدل بمعنای داد گر بودن، مقسط بودن، عدل بحکم آیه : "ان الله يا مرکم بالعدل والاحسان" و جیبه هر فرد ذی حکم و باصلاحیت می باشد در وقت اعلان و صدور حکم داد گری آن طوریکه مقتضی شریعت است رعایت شود، توجه نمائید که رفع مسئولیت کرده باشید.

عدل - به معنای ضد ظلم و ستمگری؛ این معنی بسیار وسیع و گسترده است در مسائل اجتماعی، اقتصادی و دولتی مصدق زیاد دارد بر مبنای این معنی مبارزه علیه هرگونه ظلم، جورو استبداد و هر حرکت که منجر به فساد شود عدل گفته می شود.

تأمین عدالت اجتماعی شیوه کار حکومت های عادل است، خداوند عظیم الشأن برای بهبود نظم اجتماعی و زیست انسانی مکلفیت ها و جایب و مسئولیت های فرد، جامعه، حکام و زمامداران را در قانون آسمانی تعین کرده است، تازمانیکه این قانون در عمل پیاده شود عدالت اجتماعی تأمین میگردد و جامعه دچار هیچگونه بد بختی، تشنج، ظلم حقوق تلفی، تعرض و تجاوز قرار نمیگیرد، مسئولیت و کرامت انسانی حفظ میگردد.

نظام های اسلامی و غیر اسلامی در عملکرد و انتخاب بعضی واژه ها و جوهر مشترک دارند مانند؛ صداقت، عدالت، پاکی، تعهد و غیره تحقق یافتن این واژه تا برابری هر دو نظام قابل قبول است بخصوص عدالت که از ضرورت های مبرم هر نظام است وظیفه عمدہ دولت ها بعد از تأمین امنیت در رأس همه مسائل تحقق عدالت اجتماعی است، عدالت بمتابه خون در عروق جامعه نقش حیاتی دارد، بیشترین رنج را مردم از عدم رعایت عدالت بد و شوش می کشند، عدالت تضمین کننده سعادت و رفاهیت است، در جامعه که عدالت نیست همه مناسبت های اجتماعی در خطر است، لذا قرآن کریم برای حاکمیت عدل و اعتدال تأکید فراوان دارد، مجریان عدالت گاه گاه اجتماع گاه حکومت و گاه مشترک می باشند، میتوان مثالهای زندگ آنراز لا بلای قرآن جستجو نمود و چند آیت را متذکر شد:

عدالت اجتماعی

بخصوص عدالت اجتماعی که همیشه سر زبانها می باشد، عدالت اجتماعی یعنی چه؟ لازم است تا طور فشرده، کوتاه مروری به شناخت آن داشته باشیم: عدالت اجتماعی رعایت و اعطای حقوق برای تمام افراد جامعه مساویانه، بدون تبعیض در صورت ثبوت استحقاق، تطبیق قوانین بالای همه افراد، اتباع بدون انحراف، طور یکسان، انجام کلیه خدمات اجتماعی، در تمام سطوح، مبارزه علیه تمام پدیده های منفی. اینها مصدق عدالت اجتماعی است، آنچه خلاف اینها صورت میگیرد ظلم و جور است که در مقابل عدل قراردارد، عدالت اجتماعی یکی از اصول زرین در زندگی کتله های بشری می باشد در جامعه و کشوریکه رعایت نمیگردد، مبین این است که یک پله ترازوی به نفع یک عده به اوج ارتفاع و پله دیگران در حد آخرین نزول به ضرر عده ای دیگر می باشد که برای هیچکس قابل قبول نیست و دوام این عملکرد جابرانه که جامعه را به آتش سوزنده و کشور را به سمت بحران نابود کننده ای می برد، ناگزیر پی آمد آن طغیان و قیام خواهد بود. امروز جهان یکروز که مصادف است به اول حوت ۱۳۹۲ را بمثابه روز جهانی عدالت اجتماعی در تاریخ انسانی نام گذاری نموده و تأکید برآن دارد تا به هر وسیله ای که باشد این عدالت در بین اجتماع بشری تحقق یابد، تا باشد جامعه در امن و زندگی انسانها بروجه عالی آن تأمین گردد، عدالت اجتماعية را می توان در تمام عرصه ها چه زندگی عادی از محل بودباش و تا سرحد انتخاب نفر اول دولت با در نظر داشت اهلیت، شایستگی سابقه کاری و صداقت آن در نظر داشت و رعایت حق کتله های عام بشری نیز جزء همین عدالت پنداشته می شود و در این راستا امنیت جانی، مالی، استقلال فکری، تحکیم قانون باید جدی در نظر گرفته شود.

در آیه (۹۰) سورالنحل خداوند امر میکند به عدل و نیکو کاری. بموجب این آیه کریمہ رعایت عدالت و جیبیه تک هر فرد مسلمان است برسیل انفرادی، همچنان خداوند در آیه (۵۷) سوره نسا به عنوان و صیغه امر میفرماید که با این ترجمه است: (خداوند امر می کند بر شما که بدھید امانات را به اهل آن و وقتیکه حکم میکردید بین مردم به عدالت حکم کنید). تمام امانت های مهم و امانت های عادی در میان مردم به این آیه مبارکه شامل است، اما زعماً و زمامداران از مخاطبین تحت امردر مقام اول قراردارند، زمانیکه کارمندان خدمات اجتماعی را مقرر می کنند باید اهلیت و لیاقت را در نظر بگیرند و وظیفه را به اهل آن بدھند، وقتیکه بین مردم در هر خصوص که باشد حکم می کنند، حکم به عدالت باشد، نباید هیچ امری آنها را منصرف سازد که از قول خداوند سرکشی کنندو خلاف آن عمل نمایند، همچنان خداوند حکیم و دانا در آیه (۸) سوره مائدہ فرمایشات دارد که شامل موضوع عدالت و سایرمسایل می باشد، ترجمه آن چنین است: (ای مؤمنان برخیزید برای داد خاص خدا، گواهی دهنده ایان باشید به قسط و دشمنی قومی شما را به ترک عدالت و اندارد، عدالت کنید که به تقوی نزدیک تراست) در این آیه مبارکه امر عام وجود دارد، حاکم از هر قومی که هست و هر شخص که هستند باید تحت تأثیری مخالفت های قومی قرار گیرد و این مخالفت ها سبب گردد تا به عدالت حکم نکندواز امر خداوند سرپیچی نماید، حکم به عدم عدالت اتلاف حق و ظلم صریح می باشد که بر زیحق از جانب حاکم تحمیل میگردد و پایه های اعتماد را در بین جامعه متزلزل می سازد. کلمه عدالت، بسیار پر مفهوم، فراگیر شامل اکثریت بخش های زندگی مردم است،

و گاه با نیت اعتکاف برای عبادات را از عادت جدا می کند، نیت غسل نیز چنین است، گاه از روی عادت با نیت نظافت جسم صورت می پذیرد، گاه نیز هدف آن عبادت است، آنچه این دو حالت را از هم متمایز می کند، نیت است. از پیامبر بزرگوار اسلام پرسیدند: ای رسول خدا! گاه شخص از روی تظاهریا از روی تعصّب یا به خاطر شجاعت می جنگد، کدام یک در راه خداست؟ فرمود: ترجمه: "کسیکه برای اعتلای برنامه خدا بجنگد، جنگیدنش در راه خداست". از این حدیث مبارک می آموزیم که: - کسیکه تصمیم میگیرد عمل شایسته انجام دهد، ولی عذر بزرگ مانند بیماری یا مرگ، او را از انجام آن باز میدارد، پاداش دریافت خواهد کرد. - کارها جز بانیت، صحیح نخواهد بود، زیرا نیت فاقد عمل، پاداش دارد، اما عمل فاقد نیت، بی ارزش خواهد بود، جایگاه نیت برای عمل، همچون روح است، برای تن و تن بدون روح زنده نمی ماند، روح نیز چرباتن در این جهان ظهور نخواهد داشت.

- این حدیث ما را به این نکته راهنمایی می کند که اخلاص در رفتار و عبادت، شرط لازم برای دستیابی به اجر و ثواب در آخرت و توفیق و کامیابی در دنیا می باشد.

- هر رفتار سودمندی با نیت و اخلاص و کسب خشنودی خداتبدیل به عبادت می شود.

صبر و شکیباتی

صبر یعنی: شکیباتی، شکیباتی کردن، پاییدن ... (لغت نامه دهخدا) صبر برداری و شکیباتی یکی از صفات برجسته انسان عاقل است، انسان می تواند با شکیباتی بزرگترین مشکلات و سنگین ترین مصیبت‌ها را پشت سر گزارد، همان گونه که با عجله و شتاب ممکن است بهترین فرصت‌ها را از دست بدهد..

نیت نیک

بلند ترین مرتبه فضایل اخلاقی (قصد واراده) خیر است، چه در غیر آن تظاهر به رفتار خوب و اخلاق نیک، هیچ نفعی به انسان نمی رساند، به همین دلیل است که رسول الله (ص) تمام اعمال و رفتار انسان را به نیت وی پیوند داده اند. از حضرت عمر(رض) حکایت است که گفته اند: از رسول الله(ص) شنیدم که فرمود: ترجمه " ارزش کارها به نیت بستگی داردوانسان پاداش عمل خود را براساس نیت و انگیزه اش دریافت می کند، از اینرو که کسی که هجرتش برای خداو پیامبرش باشد، پس هجرتش بسوی خدا و پیامبر است، واجروپاداش به او تعلق میگیردو هر کس که هجرتش برای دستیابی به دنیا و یا ازدواج با زنی باشد، پس هجرتش برای همان چیزی است، که بسوی آن هجرت کرده است، اور نتیجه از هر گونه اجر و پاداشی محروم خواهد شد."

اهمیت دیدن

این حدیث از احادیث بسیار مهمی است که اسلام بر مدار آن قرار دارد و به عنوان اصلی در دین تلقی می شود و بیشتر احکام دین برمحور آن می چرخد، امام احمد و شافعی گفته اند: حدیث «انما الاعمال بالنيات» یک سوم علم را در بر میگیرد، زیرا کسب و تلاش بندۀ با قلب، زبان و اعضا صورت می پذیرد، پس نیت قلبی یکی از اقسام سه گانه‌ی کسب پاداش است.

این حدیث دلالت بر آن دارد که نیت، معیاری برای تصحیح اعمال است، هرگاه نیت درست باشد، عمل نیز درست خواهد بود و هرگاه نیت نادرست باشد، عمل نیز تباہ خواهد بود. این فرموده‌ی پیامبر(ص) «انما الاعمال بالنيات» احتمال دارد به معنی صحت اعمال به کار رفته باشد، امام ابوحنیفه (رح) همین معنا را پذیرفتند.

اساس نیت برای متمایز کردن عادت‌ها و تفکیک مراتب عبادات از همدیگر است. متمایز کردن عادت‌ها و عبادات ها، نشستن در مسجد، گاه از روی عادت با نیت استراحت صورت می پذیرد

تا مومنان صادق از مدعیان کاذب جدا شوند؛ الله متعال
صبر و پایداری بر اصول و مبادی دین را به عنوان معیار
جدا سازی مؤمن صادق از مدعی کاذب تعیین کرده است، یعنی هر گاه در مسیر زندگی فردی که مدعی دیندار است مشکلی ایجاد شد؛ در صورتی که عملاً با مشکل دست و پنجه نرم کند و از مبادی خود صرف نظر ننمایند، ثابت میشود که در ادعای خود صادق است والا کسی میباشد که هدفش از تظاهر به دیندار بودن حصول امتیازی مادی و یا منصبی دنیوی است. خداوند کریم در آیه ۱۴۲ سوره آه عمران فرمود:

ترجمه: (آیا پنداشته اید وارد بهشت میشوید، در حالی هنوز الله (ج) کسانی از شما را در راه او جهاد کرده اند و شکیبایان را {از دیگران} مشخص و معلوم نکرده است؟!)

ندخنان مطلوب

دانش به خودی خود باید قانون اخلاق باشد، زیرا اگر آدمی، ارزش طبیعی راستی را بپذیرد، در این صورت، اگر خود در خدمت این ارزش طبیعی باشد، همه گونه نتایجی از آن به دست خواهد آمد. (برونوسکی)
حق همان آفتایی است، که تاریکی را گم کرده، روشی را به میان می‌آورد.
هدف همیشه ثابت و استراتیژی همیشه در تغیر است. اصلاح استراتیژی به معنی تغیر در هدف نیست، به کلماتی دیگر علاقمندی ما همیشه ثابت و مسیر دستیابی به آن هر روز تغیر میخورد.
عادلترین مردم کسی است که هر چه برای خود پسندد برای دیگران پسندد و هر چه برای خود نخواهد برای سایرین نیز آرزو نکند.
قیمت و ارزش هر کس به اندازه کاری است که به خوبی می‌تواند انجام دهد. (حضرت علی ک)
به همه عشق بورز، به تعداد کمی اعتماد کن، و به هیچکس بدی نکن. (شکسپیر)

بخاطر بسپاریم که تنها راه تامین خوشبختی این نیست که متوجه حقشناسی از دیگران باشیم بلکه خوبیهایی که به آنها می‌کنیم باید فقط بمنظور تامین مسرت باطن خودمان باشد. (دلیل کارنگی)
پیروزی آن نیست که هرگز زمین نخوری، آنست که بعد از هر زمین خوردنی برخیزی. (مهاتما گاندی)

صبر عبارت است از باز داشتن نفس از کارهای ناپسند، بند کردن زبان از شکوه و تحمل کردن رنجها و مشقت‌های وارد.

امام ابن قیم (رح) در نامه‌ی که به یکی از دوستانش فرستاده است، مواردی را که صبر در آن مصدق پیدا می‌کند چنین بیان کرده است «امامت و پیشوایی دینی از طریق صبر و یقین به دست می‌آید»، عده‌ی گفته اند این چیز بوسیله صبر از رسیدن به مال دنیا حاصل می‌شود و گفته شده است از طریق صبر در مقابل بلاها و مصیبت‌ها کسب می‌شود و برخی گفته اند، بوسیله صبر و خود داری از چیز‌های که الله متعال از آن نهی کرده است حاصل می‌گردد، سخن صحیح این است در هم آئینه موارد مطلوب شریعت است.

(رساله ابن القیم الی احد اخوانه ج ۱ صفحه ۱۵)

صبر در برابر شهوت و دنیا طلبی یکی از عوامل انحراف انسان، دنیا طلبی مفرط است، مال و متعاع دنیا بخاطر انسان و خدمت وی آفریده شده است و انسان میتواند برای رفاه و آسایش خود از نعمت‌های دنیا استفاده کند. خالق هستی بخاطر امتحان و آزمایش انسان از یک طرف در مال دنیا حلاوت و لذتی قرار داده که آدمی را بسوی خویش می‌کشاند و از سوی بخاطر استفاده‌ی سالم از مال دنیا قوانینی را وضع نموده است تا انسان در استفاده از مادیات به حدی غرق نشود تا خود را نیز فراموش کند. بنابراین بندۀ مؤمن از طرف نفس و شیطان مورد فشار قرار می‌گیرد تا مقررات تعین شده از جانب خداوند را در نحوه استفاده از مال دنیا را زیر پا کند، بناء حفظ تعادل در برابر این فشار و استقامت در مسیر تعیین شده از طرف الله متعال، یکی از میدان‌های مبارز صبر است.

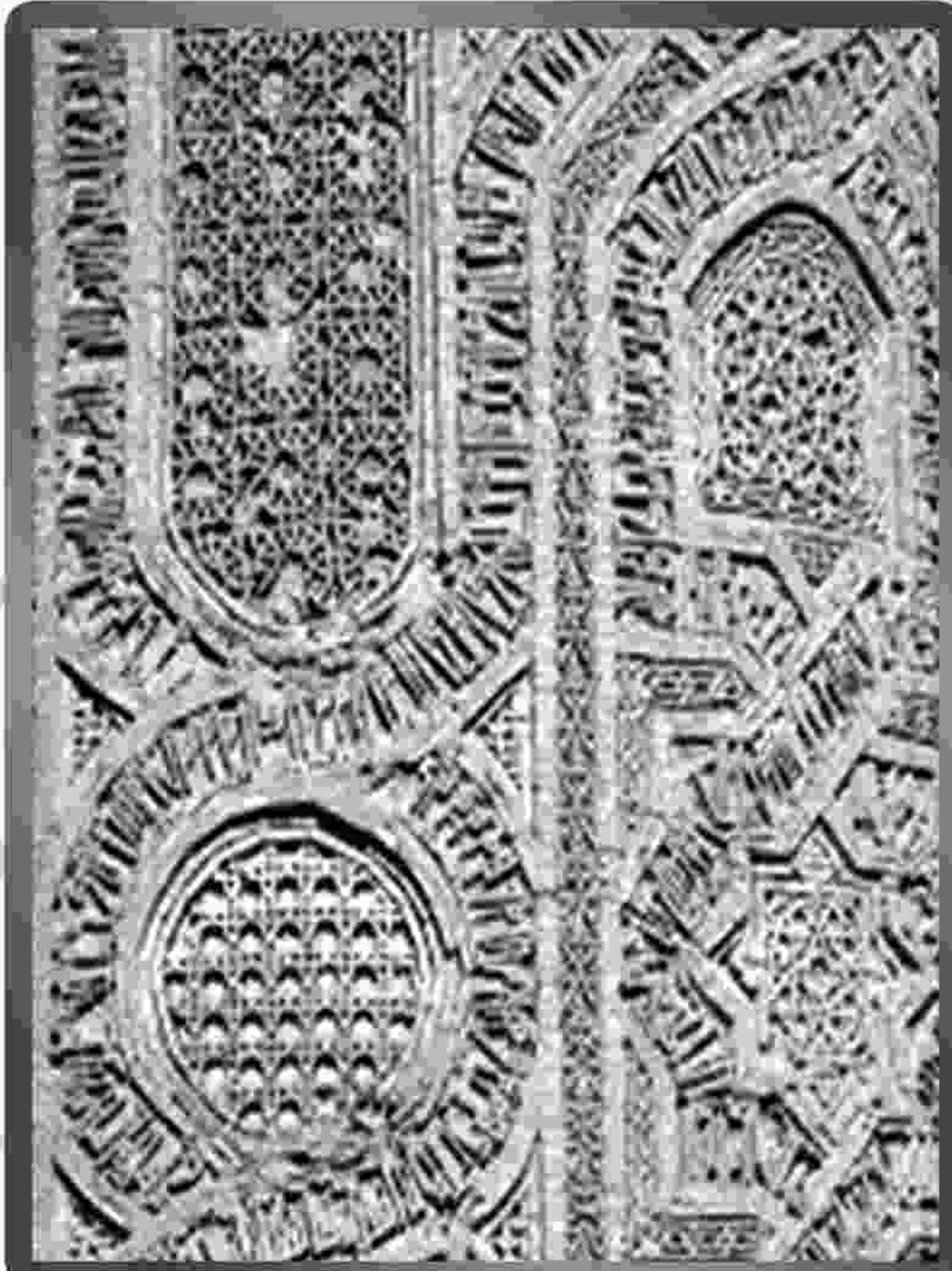
صبر در مقابل مصیبت‌ها

انسان مسلمان مکلف است تا زنده‌گی خود را طبق قانون و شریعت الهی عیار کند و سنت پروردگار متعال اینست که وقتی کسانی ادعای پیروی از دین را داشته باشند؛ حتماً مورد ابتلا و آزمایش قرار می‌گیرند،

اما بعد از یک دهه با مرگ معزالدین امپراطوری غوری ها به تجزیه مواجه گردید و برای مدتی پیش از تهاجم چنگیزی ها تحت اداره خوارزمشاهیان قرار گرفت. در ویرانه های شهر غورات عصر غوری ها از سیستان به طرف افغانستان شمالی، از هرات تا افغانستان شرقی به آسانی می توان ظروف گلی کنده کاری شده را دریافت، این ظروف با خطوط فرو رفته ای هندسی، یا کار آزاد بارنگ سبز، نصواری، یا زرد معمولی دوره اسلامی بین نخستین دوران اسلامی و عصر سلجوقی هاقرار میگیرد، مدارک و کشفیات باستان شناسی بدست آمده در نقاط متعدد ایران دوره غوری ها، در بامیان، لشکری بازار و بست این نظریه را بیش از پیش تقویه می کند.

اسناد تاریخی اسلامی، معلوماتی را در اختیار ما میگذارد که حکم رانان غوری دارای یک پایتخت افسانوی بودند، بعد از کشف منار جام، این مرکز که فیروز کوه نامیده می شد، دریافت گردید، همچنان مشخصات و مدارک جدیدی برآن افزوده شدو کشف نهایت جدید سروی باستان شناسی که توسط ورنر هربرگ در ۱۱۷۶ میلادی و همراهانش در کوه های غور صورت گرفت زیاد تر در زمینه کمک رساند.

پیش از آنکه تصمیم نهایی در مورد فیروز کوه گرفته شود لازم است که

بقایای معماری هیکل تراشی عصر غوریان را که به پیمانه زیاد وجود دارد، تحت مطالعه و بررسی قرارداد، ما سروی خود را از نواحی جام آغاز می کنیم :

در قلب کوه های غورات دریای هیروداژ شرق به غرب جریان دارد، دریای کوچکتر جام رود به شمال جریان داشته و قریه کوچک جام را عبور می نماید، در شمالغرب تقاطع بادریای هیرود، برج خشتی جام قدر راست، در شمال این برج دریای کوچکی به هیرود میریزد، که بیدان رود نامیده می شود و از سمت آهنگران حرکت می نماید.

منار جام دارای ارتفاع ۶۵ متر و قاعده ای به قطر ۹ متر می باشد و از خشت پخته اعمار گردیده است، در بالای قاعده هشت ضلعی، حلقه اول استوانوی قرار گرفته است،

در شماره دوم سال سوم صفحات (۲۳-۲۴) مجله هرات باستان نوشته شده؛ غوری ها به جیث یک خانواده مستقل سلطنتی در سده دوازدهم و اوایل سده سیزدهم در منطقه کوهستانی غور، در تپه ها و وادی های پارو پامیزاد و افغانستان مرکزی امروز، عرض اندام نمودند، نام خانوادگی شاهان غوری شنیب بوده و حین بدست آوردن قدرت تلاش به عمل آورند تا خود را به سلسله ای سلسله شاهان قدیمی اولین دود مانهای سلطنتی آریانا نسبت دهند.

گرچه محمود غزنوی در زمان پادشاهی اش سه مرتبه تلاش تسخیر غور را نمود، باز هم غور دست نخورده باقیماند، در سال ۱۰۱۱ میلادی رئیس قبیله شنیبی ها محمد بن سوری در مقر خود (قلعه آهنگران) دستگیر شدو پسرش که از هواداران غزنوی ها بودو ابو علی نام داشت به تخت سلطنت نشست، گفته می شود که ابو علی مساجد و مدرسه های رادر این منطقه که تازه به اسلام مشرف شده بود اعمار نمود.

با پادشاهی عزالدین حسین، غور به منطقه حاصل بین امپراطوری های غزنوی و سلجوقی تبدیل گردید و بعد از تضعیف نسبی و د مان غزنوی ها، بعد از مرگ سلطان ابراهیم در ۱۰۹۹ غور به منطقه نفوذ سلجوقی ها مبدل گشت، بعد از سلطان علاء الدین غوری در وسط سده دوازدهم غور به امپراطوری نیرومندی تغییر شکل داد.

در زمان شمس الدین غوری، (بعد ها غیاث الدین) محمد غوری (۱۲۰۲-۱۲۰۵ م) و برادرش شهاب الدین (بعد ها معزالدین محمد غوری) ۱۱۷۳-۱۲۰۶ امپراطوری غوری ها به اوج نیرو مندی خود رسید، این هردو برادر بطور کلی باید گفت که نمونه همکاری نادر و شاز در اوج گیری و شکوفایی امپراطوری بودند، برادر اولی فتوحات خود را متوجه غرب و کنترول قلمرو خارزمشاهیان در خراسان نمود و برادر دوم بطرف هند به حرکت افتاد این حملات نتایج چند جانبی را دنبال داشت که می توان گفت: سبک معماری هند شمال غربی منجر به اعمار مسجد لاروند گردید و فاتحان افغانی هند، آبده مشهور «قطب مینار» را در دهلی بنا کردند، تأثیرات فرهنگی غوری ها همچنان به غرب نیز انتقال یافت کار بجای رسید که امیر صفاریان سیستان تاج الدین حرب حاکمیت غوری ها را متقبل شد.

تمام برج متسلسل از چهار قسمت می باشد که از پائین به بالاباریک شده میرودو در اطراف دارای برنده‌ی «بالکن» بوده که اکنون از بین رفته است، تمام قسمت‌های خارجی سطح پائین منار، با خشت‌های کنده کاری شده تزئین گردیده است، حلقه‌ی پیش از همه تزئین یافته، حلقه اولی می باشد، که سطح آن با هشت قسمت عمودی تقسیم گردیده است، که با کتیبه‌های باریک از هم‌دیگر جدا می شود، بطوریکه پیوست و مسلسل از یک بخش به بخش دیگر ادامه می یابد، متن این کتیبه سوره مکمل «مریم» از پاره نزدهم قرآن شریف می باشد. فقط در پائین برنده اول و دوم یک ساحه بدون تزئینی وجود دارد که متناظر با قسمت بالایی دروازه دوم می باشد، در قسمت پائین بر روی شبکه‌ی حلقه مانند دو کتیبه به خط کوفی وجود دارد که دارای تزئینات هندی می باشد و بالای برنده دوم، ساحه بدون تزئین دیگری دیده می شود که بر سطح در آوازه شوم قرار میگیردو براین سطح کتیبه بخط کوفی موقعیت دارد.

دیوار هامتشکل از خشت‌های پخته بهم بافت شده می باشد که ۲۰ سانتی متر مکعب پهنا و ده سانتی متر مکعب ضخامت دارد، داخل قسمت پائینی منار استوانه نخستین، زینه‌های مارپیچ قرار ارد، این زینه‌ها یکی بالای دیگری موقعیت داشته و در بالا هم‌دیگر راقع می‌کنند.

نخستین کتیبه‌های استوانه‌یی در پائین از غیاث الدین محمد بن سام حکمران فیروز کوه (۱۲۰۳-۱۱۵۳) یاد آوری می کند که سبک خط کوفی آن، عنعنوی می باشد، استوانه نخستین منار، شیوه مهندسی و تخریک هنر اسلامی قدیم را دارد است که بخش‌های ساختمانی آن بیشتر تزئینی می باشدو خشت کاری تزئینی سه بعدی بر دیوار هاسایه روش را ایجاد نموده است شبیه این تخریک خشت کاری تزئینی در ساختمان دوره غوری هرات، چشت شریف نیز دیده می شود.

در میان موظیف‌های استعمال شده، خوش‌های مروارید از زمان ساسانی‌ها متداول بوده

که در برج بهرام شاه در غزنی نیز بچشم میخورد. نظریه مولین ۱۹۷۵ با کشفیات باستان‌شناسی در اطراف جام توسط لوبر، برونو، گنو لیو کیفرنیز تقویت و تأیید میگردد، یادداشت‌های هربرگ که من اجازه نشر آنرا یافته ام مبنی بر تازه ترین کشف‌وی از بقای آثار مهندسی و پیکر تراشی که قسمتاً توسط راب تدوین گردیده معلومات جدیدی را در اختیار محققین و دانشمندان می‌گذارد، هربرگ در تپه‌های کشک در غرب جام رودو منار آن، در تقاطع دریا، قادر به کشف سنگ‌های قبر با کتیبه‌های بزبان عبرانی گردیده که بیانگر موجودیت جامعه بزرگ یهودی در این منطقه در بین سالهای ۱۱۴۹ تا ۱۲۱۵ می باشد، او در جنوب هریرو در جهاتی ترصی را که ادامه یک دیوار دفاعی بود، پیدا نموده است، صخره‌های طبیعی که توسط سنگ‌های بیرونی و داخلی ارتباط یافته بدت ۲۰۰۰ آمده است که طول آن تا ۲۰۰۰ متر میرسد، در قسمت بالای تپه وی موفق به دریافت دیگران سنگی و ذخیره آب سنگی گردید.

در داخل و اطراف این خرابه‌ها به جمع آوری پارچه‌های ظروف گلی پرداخت، در غرب این استحکامات دفاعی در یکی از وادی‌های هریرو در شمال منار، بعضی از خرابه‌های اتا چند سال قبل به چشم می خورد که اکنون آنها بکلی از بین رفته اند و مطابق به روایات مردم محل «بازار» نامیده می شده است.

بالاخره در زاویه بین هریرو و بیدان رودباقای قلعه دفاعی کوچک در کرانه دریای بیدان یک کتیبه اسلامی بر روی سنگ کشف گردید، این قلعه احتمالاً غرض محافظه بیدان رود که راه مهم تاریخی بطرف آهنگران می باشد ساخته شده این نام در اثار نویسنده‌گان اسلامی هم یاد گردیده است که دارای خرابه‌های قبل از اسلام و نیز اسلامی بوده امروز یک قریه پرنفس می باشد.

دلاور خان غوری و روایتش با احمد خان ابدالی

عبدالشکور «دهزاد»

و برای دلاور خان غوری شمشیری داد و مخصوص فرمود همه‌ی اهل خانقاہ و ارادتمندان حاضر در محفل ازین عمل حضرت سلطان متعجب شده و هر کسی سخنی گفت و تعبیری کرد و سالیا نی گذشت تا متحقق شد و احمد خان ابدالی پادشاه و سردار دلاور خان یکی از هم پیمانانش در جنگها بود و به هر جا که رفتی قشونی از مردم غور با او بودی چون وی را به شجاعت و پایمردی این مردم علاقه‌ی خاص بود

حتی در فتح هندوستان و جنگ پانی پت فرزند

ارشد دلاور خان غوری به نام عناب شاه به شمول چندین نفر دیگر از غوریها شهید شدند. که مقابر ایشان در مقبره‌ی چشت شریف تا اکنون موجود و مسمی به زیارت سلاطین غوریست.

و اما دلاور خان غوری فرزند شاه کرم سلطان (مدفون در چشت شریف) شخصی بود که محدوده‌ی به نام ممالک غور را به تصرف داشت و این حدود در عصر دلاور خان غوری از بامیان در شرق الی اسفزار در غرب و از میمنه در شمال الی زمینداور در جنوب را شامل بود و احد شاه ابدالی نیز بر همین حدود مهر صحة زده و طی فرمانی که هم اکنون موجود است محدوده‌ی مذکور را به نام دلاور خان غوری به رسمیت شناخت. او مردی بود متین و استوار، عادل و باذل و بر رعیت مهربان و نیک اندیش.

حکایتی که در ذیل نقل می‌شود با تغییر عبارت حکایت تاریخی است که در مجله‌ی به نام "اردو" در زمان حکومت محمد ظاهر شاه از طریق وزارت دفاع ملی به نشر رسیده است. احمد خان ابدالی را سر ارادت بر آستان قطب العارفین حضرت سلطان مودود چشتی رحمه‌ی اللہ علیه بود و روزگاری قصد دیار مولا نموده و به قصد زیارت روانه‌ی چشت بود. طایفه‌ی از دشمنان در کمینگاه نشسته و ورودش را دقیقه شماری مینمودند. از قضای کردگار دلاور خان غوری را نیز همین مهم در پیش آمد و او نیز قصد زیارت حضرت سلطان را نمود و در عرض راه به این مردم بر خورد و چون کشف احوال کرد واقف شد که این طایفه را قصد کشتن احمد خان ابدالی در سر است و چون او را با احمد خان ابدالی مراودت و دوستی بود بیدرنگ بر آنها تاخت و بعد از زد و خورد همه را اسیر و سرکرده‌ی شان را به جزای واجب رسانیده و دیگران را با خود به آستان حضرت سلطان آورد.

حضرت سلطان انها را عفو فرموده رها نمود روزی بعد که احمد خان نیز از راه رسید و از آنچه اتفاق افتاده بود واقف گردیده و از دلاور خان غوری اظهار سپاس نموده و چند روزی به معیتی هم‌دیگر به بارگاه سلطان صاحب بودند هنگام وداع حضرت سلطان برای احمد خان ابدالی خوشی گندمی،

دلاور خان برادر میر محمد سلطان و کاکای سردار امیر محمد خان بود و سردار امیر محمد خان بانی قلعه‌ی تیوره است که تا سالهای اخیر مرکز ولایت غور و هم اکنون مرکز ولسوالی تیوره بوده و فرازهایی از برجها و دیوارهایش تا کنون پا بر جاست.

بنا بر ارادت که شاهان غوری به حضرت سلطان صاحب داشتند مقبره شان در جوار ایشان بود و این معمول بعد از فوت دلاور خان غوری با به میان آمدن نزاعی خاتمه پذیرفت و بعد از دلاور خان غوری بزرگان دیگری که فوت نموده اند مقابر شان در چهار باغ نزدیک مرکز تیوره موجود است به شمول سردار امیر محمد خان که از سنگ لوح مزارش یک بیت را به یاد دارم و آن اینست.

من امیر ملک سرحد بودم و نامم امیر عاقبت روزی به این کنج لحد گشتم اسیر و صورت مکمل نوشته‌ی این سنگ لوح در کتاب تاریخ غور تالیف مرحوم محمد نسیم (پروانه) موجود و متاسفانه به دسترس بنده نبود.

چنین گفت راوی که در ملک غور شهی بود با داد و با عدل و زور ز اولاد شاهان عالی تبار ملقب به شهزاده‌ی نامدار مسلمان و آگاه و هم نو جوان رعیت پناه عادل و مهربان به هیکل چو آن رستم روزگار به گاه شجاعت چو اسفندیار ادیب و خلیق و پسندیده بود مسلمان آگاه و دل زنده بود رعیت ز عدلش همه در امان به خلق خدا مشفق و مهربان به روز نبرد و به جنگ و کمین نبودی حریفش به روی زمین چو در خون او خون شاهنشهان "غیاث" و "علا" و "شهاب" زمان خدا جوی سردار عالی نسب دلاور که دارد ز شاهان حسب دلاور امیر جهاندار غور دلاور شهیم سپهبدار غور

الغياث

غزل عاشقانه و عارفانه از مولانا حیران غوری(رح)
 الغیاث از دست آن سردار خوبان الغیاث
 الغیاث از جور آن شمع شبستان الغیاث
 غارت جان و دلم شد نرگس جادوی او
 الغیاث از ظلم آن گیسو پریشان الغیاث
 نرگس مستش هزاران رخنه بردل می کند
 الغیاث از آفت آن تیر مژگان الغیاث
 لعل او وقت تکلم هوش از سر می برد
 الغیاث از مکر آن لعل بدخشان الغیاث
 از غضب چین برجیین دارد گناه خلق چیست؟
 الغیاث از خلق و خوی مه جیینان الغیاث
 ابروی همچون کمانش بر کمین جان ماست
 الغیاث از ضربت آن تیر و پیکان الغیاث
 «آن صنم دوشینه می خوردست مستی می کند
 انفعال از دست خیل می پرستان الغیاث»
 قامتش باشد قیامت برهمه روی زمین
 الحذرگر شد بقصد دین و ایمان الغیاث
 بسکه «حیران» محو روی اوست از خود بی خبر
 هرزمان ازدل برآرد، آه و افغان الغیاث

حیران

سلطان غیاث

غزلی از میر عبیدالله سرحدی (رح)
 سحر از سوی چمن باد صبا می آید
 وزدم باد صبا بوی وفا می آید
 مگر آن سرو خرامان به چمن آمده است
 که زمرغان چمن نیک نوا می آید
 یاد آن روز بتماشای گل و ملک هری (۱)
 بوی فردوس ازین آب و هوا می آید
 هر طرف صومعه و خانقه و طوف و مزار
 خضر آنجا بگذر، شام و صبا می آید
 شاه عالم ملک عادل سلطان غیاث
 که به قبرش همه دم نور خدا می آید
 بزبانش شرر عشق چنین شعله نمود
 بوی عشق از نفس شاه و گدا می آید
 گر درین عهد، به اندوه و الم صبر کنی
 «سرحدی» درد ترا زود دوا می آید
 روز نوروز

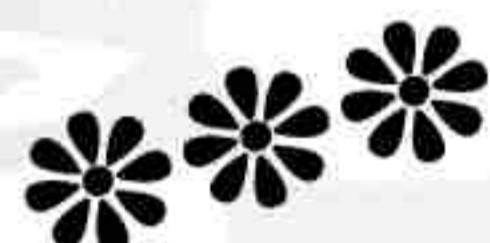
آزاد

سپید شعری از استاد دهزاد غوری
بگذارید خدا را
دلم و بایسکلم
من و مخربه بیداد زمان
من محدوده‌ی ملک پدرم
گر خرابست اگر خوب بحالش باشد
روزگاری بهمه رنج و تعب
او در آغوش پراز مهر و عطوفت من را
پروردیست به ناز و نعمت
ولی امروز، که دیوار و درش ریخته است
تارمق دررگ و جانم باشد
پاسبانش هستم
که همه عزت من
حشمتو و عفت آبایی من
فقط اینست فقط
آری؛
زود یا دیر ترک
من بدست خودم آباد کنم
که ثباتی نبود کرده‌ی اهريمن را
وانگهی بادل شاد
زیر چترش بنشينيم
همه با همدیگر
شکر ای بار خدایا
که شد آباد بدستم
و به مردانگی هموطنم
جشن آزادی و عزت
همه آنروز بگیریم

نقسیم

نقسیم در صنعت شعری جالب و بامزه است، طریقه‌ی آن چنین است که شاعر در آغاز چند چیز را ذکر می‌کند و بعد چند چیز دیگر را که به آنها تعلق دارد با تعین متعلقات هر کدام بیان می‌کند و فرقش از لف و نشردر همین تعین متعلقات است. مثال

ای گشته چو من هزاردر پای غمت
وی غرقه چو من بسی بدریای غمت
ویران مکن این دیده و دل ز آتش و آب
کان جای خیال توست این جای غمت

گردمون و گرد تو صف زده جانا مدام
گرد تولددادگان، گرد من اندوه و غم
بخت من و چشم تو هردو بخوابند لیک
این یکی تاروز حشر، آن یکی تاصبحدم

نقسیم نیز مانند لف و نشربه دو قسم، مرتب و غیر مرتب و یا مشوش است و مثال این در شعر آتی مشاهده شود.

یابینند یا گشاید یا ستاند یا دهد
تا جهان بر پاست باشد شاه را این چار کار
آنچه بستاند ولایت، آنچه بخشید خواسته
آنچه بندد دست دشمن، آنچه بگشاید حصار

در تربیت کودک

انسانی عوامل

محمد حسیب حزین یار

مثل پدر کلان، مادر کلان، کاکا، ماما، عمه، خاله، فرزندان آنها و همچنین دوستان و آشنایانی که از لحاظ میزان رفت و آمد ها و روابط در ردیف خویشان و نزدیکان قرار دارند. نقش و تأثیر آنها در تربیت کودک اندک نیست چه بسیار کودکانی که تحت تأثیربستگان و خویشان خود قرار گرفته اند، صالح یا فاسد شده اند، نوع برخوردها و تماسهای آنان با کودک می تواند در مواردی سر نوشتساز باشد، خانواده ها بر اساس آزادی که در روابط با خویشان و بستگان دارند ممکن است باز یا بسته (آزاد یا مقید) خوانده شوند، خانواده بازرا باز میخوانیم که روابطش با بستگان قید و بندی را قایل نباشد و خانواده‌ی را بسته میخوانیم که روابطش با بستگان و آشنایان بر اساس ضابطه‌ی باشد. در خانواده باز این مزیت وجود دارد که طفل با فرهنگ‌های گوناگون آشنا می‌شود

که تمام زوایای زندگی را در وابستگی به محیط توأم ساخت و خود را طوری عیار نمود که طرف پسند جامعه و محیط ماحولش باشد.

در بحث کنونی شاخص‌های تربیت کودک را از تأثیر گذاری خویشاوندان و گروه همسالان به بررسی میگیریم و می‌یابیم که در روان یک کودک خویشاوندان و نزدیکان و همچنین همسالان و همبازیها چه تأثیر بجا می‌گذارد؟ امید وارم با این چند نکته بتوانم ذوق خواننده گرامی را تا اندازه برآورده ساخته و هر کدام ما به خاطر آینده بهتر فرزندان، خواهران، برادران و همسالان ما نقش تربیه کننده‌ی را ایفا نمائیم:

خویشاوندان چه تأثیری بالای تربیت دارند؟

با زهم نکاتی آتی را از نوشه داکتر علی قائمی بصورت برداشت علمی به بحث می‌گذاریم، او نوشه؛ غرض از خویشاوندان آنها بی هستند که از لحاظ روابط و تأثیرات محیطی در درجه دوم دارای اهمیت اند،

در بحث‌های قبلی تأثیرات پدر و مادر در تربیت کودک را توضیح داده دیدیم که نقش پدر و مادر در تربیه کودک حالت‌های بخصوص داشت که وابستگی طفل را به آنها تا کدام درجه نشان میداد، بایکی طفل حالت مشاور و بادیگری را ازش را نگه میداشت این دنیا طوری بنا شده که انسان در هیچ وقت نمی‌تواند استقلال مطلق داشته باشد، هرچند خداوند متعال انسان را مخیر نموده تا خود راهش را انتخاب نماید، اما زندگی اجازه‌ی مطلق العنانی را به او نمیدهد، خواهی و نخواهی باید در راه قدم گذاشت که بروفق مقتضیات زمان بود و یا انسان خودرا در دایره‌ی نگاه کند که دیوار‌های محیطش برای او اجازه میدهد.

آن فورمولی را که خداوند بزرگ در علم کامله اش سنجیده خیلی زیبا است، اگر انسان بتواند بر آن توافق حاصل نماید، این توافق از محیط خانواده و آغوش والدین به آغاز گرفته می‌شود و بر انسان حکم می‌کند

و خلق و خوی های متفاوت را می پذیرد، ولی این عیب را دارد که بعضی بدآموزی های ممکن است به او منتقل گردد، باز بودن و یا آزاد بودن به معنی آن نیست که اعضای یک خانواده هرچه بخواهند بکنند، یا هرچه دل شان شد انجام دهند؛ این موضوع بسیار مهم است

بخصوص در جامعه اسلامی و افغانی ما که از فرهنگهای متفاوت برخورداریم.

همه ادراکات ما در زیر چتر اسلام که مکمل تمام قوانین جهانی است کاربرد داشته و بر عموم ماست تا اول مسلمان بودن مانرا ثابت نموده و بعد شامل فرهنگ متفاوت افغانی باشیم و همچنین طفل تا مادرانی می تواند به خویشاوندان ارتباطات خودرا تأمین نماید که اخلاق آنها با اخلاق خانواده اش همسانی وهمگرایی داشته باشد.

از نظر خلقت همه انسانها یکسان آفریده شده و از نظر کرامت انسانی تفاوتی در آنها نیست، اما از دید عقلانی وقتیکه اخلاق دریک جامعه متفاوت است، مسلم است که در خانواده ها هم تا یک فیضی تفاوت خواهد داشت، روی این علت است

بطور مثال این سه نکته‌ی مهم را قرار آتی می توان مورد تحلیل قرارداد:

- در مواردیکه خانواده به محیط جدید کوچ می کند در چنین صورتی کودک به علت علاقمندی بسیار به بازی و معاشرت با کودکان محیط جدید با فرهنگ آنها آشنا می شود و رنگ و خوی آنان را می پذیرد.

- در مرحله بلوغ و نوجوانی که در آن حالت راز داری و رازگویی با دوستان همسال و آزادگی از والدین و محیط خانواده دوستی های آتشین و دشمنی های آتشین پدید می آید و آنان شدیداً تحت تأثیر معاشران هستند، آنچنانکه حتی در فورم پوشش لباس، درادا و اطوار هانقشی را ایفا می کنند که مورد علاقه دوستان است.

- در مواردی که خانواده آشفته و نابسامان است و کودک احساس می کند، خانواده برای او پناه گاهی قابل اعتماد نیست به دوستان پناه می بردواز آنها کمک می طلبد، غرض از خانواده نابسامان خانواده‌ی است که در آنکودک یتیم باشد، پدر یا مادر را از دست داده باشد.

- والدین هم متارکه کرده و کودک زیرنظر ناپدری (پدر اندر)، نامادری (مادر اندر) و یا پدر و مادر دائماً درحال نزاع و درگیری باشند. پدر و مادر زنده ولی میزان غیبت آنها به میزانی باشد که کودک بمنزله تییمی بحساب آید.

که ممانعت طفل از آمد و شد در بین خویشاوندان کار مطلوبی نبوده، اما در این تعاملات کنترول و نظارت جدی را میخواهد تا که طفل در همین راستا به سوی انحرافات و مفاسد دیگریکه ممکن در بعضی از خانواده ها وجود داشته باشد، دامنگیر اطفال نگردد.

بلی؛ بهمین منوال تاثیر گزاری همسالان بالای طفل نیز بهمان منوالیست که در خویشاوندان احساس می شد، در همین محدوده بازهم دوکتور قائمی با انتباہ از روانشناسان مشهور جهان می نویسد: همسالان آنها یی هستند که طفل با آنها دوست و معاشر است و با یکدیگر جرگه اجتماعی را تشکیل میدهند، روابطی را که طفل با افراد معاشرش دارد، در تربیت و برداشت او بسیار مؤثر است و بخصوص در مراحلی اواز تظاهرات، اظهار نظرها، طرز فکرها و رفتار شان در هم دیگر مؤثر است و چه بسیار اقدامات و تصمیم گیری های شان که در این رابطه است، حتی لغزشایی که برای برخی از آنها بوجود می آید از لحاظ منشأ بصورت و گونه است که آرزو می کنند ایکاش فلانی را دوست خود برنمیگرفتند.

نقش این گروه درسه مورد حتی از نقش پدر و مادر هم بیشتر است،

راه بند

مامور صابر چرا دیر آمدی؟ مامور صابر گفت : راه بندی بود مدیر صاحب؛ راه بندی؟ مدیر با خشونت گفت : توکه از هیچ سرکی عبور نمیکنی و همیشه پیاده بدفتر می آیی ، مامور با شرمندگی گفت : مدیر صاحب عیال داری ام اجازه نمی داد بدفتر بیایم ؟ مدیر که خیلی عصبی بود پرسید چرا؟ مامور صابر گفت : سه ماه است معاش نگرفته ام، زنم ترسیده که تمام سال رضا کار محسوب نشوم.

با بیل بختر میکنند؟

روزی سیل بزرگی از کوه ها سرازیر گردید، باغها، خانه ها، کشتزار ها و مواشی مردم را درهم کویید، مردم سرو صدارا برآهی پلاستیکی بطرف سربند جوی عام می دویدند، فضله دید که همه بوجی گرفته و به یکطرف می دوند، خود را بخانه رسانیده جوال آردش را که نیمه از آرد بود بروی خانه خالی نموده و با شتاب بطرف سربند روان شد، او دید دوند، خود را بیکی از همسایه نزدیک نموده، درحالیکه نفس نفس میزد پرسید : للا امروز به بیل بخش می کنند؟

جعل

موتر را راننده از گاراژ کشید تا محموله اش را بمقصد برساند، ترافیک با اشیلاق بلندش امر توقف داد و روبه راننده کرد، پرسید کجا می روی؛ راننده گفت..... آمر صاحب؛ ترافیک گفت پیاده شو، راننده پیاده شد، گفت لا یسننس، لا یسننس را داد، گفت جواز، جواز سیرش را داد، گفت چند خروار بار کردی؟ بارنامه اش رانشان داد، ترافیک چهار طرف موتر رامعاينه نموده گفت؛ نامت چیست؟ گفت : حمید، ترافیک دوباره لا یسننس را ورانداز نموده با خشونت گفت؛ جعلی است، راننده گفت نخیر تازه تجدیدش کردم، ترافیک ادامه داده و از بازوی دریور گرفته گفت بیا بریم ماموریت، راننده پرسید گناهم چیست آمر صاحب؟ ترافیک گفت : نامت حمید است چرا نام پدرت زلمی می باشد؟

ملتیپل زندگ

سید محمد رفیق نادم

بازی بردن بال عقرب بوسه بردن دان مار کوه برکنندن به سوزن سنگ ببریدن بخار زیر چکمه جان سپردن روز و شب بودن به بند بی سبب رفتن به زندان یا سپردن سر بدار تشنه لب اندر بیابان چای پارفتن بسر سنگ خارا را به سر انگشت خود کردن شیار بار صد اشتر کشیدن باقد خم چون کمان سنگ را با سر شکستن یا که خوردن زهر مار زیر لب جادادن غندل و گزدم روز و شب یا به نیش عقرب از پا کشیدن پوده خار سیر اندک کهکشان و استراحت در مریخ پا نهادن بر سر بام فلک پشقاپ وار

زباله ها (آشغال)

محمد نظر مزین یار

و این زباله است که دوران تکاملی داشته و همیشه سایکل معینی را در حیات انسانها، گیاه ها و حیوانات بازی می کند وابستگی دارد به مسئولین که چگونه می توانند این مواد بظاهر زائد و غیر قابل استفاده را پروسس و به مواد مفید مبدل سازند.

أنواع زباله

مجموع مواد زایدیست که از فعالیت های انسانی و حیوانی بصورت جامدو یا مایع غیر قابل استفاده به بیرون از منازل انداخته می شود، این تعریف بصورت مجموع در برگیرنده همه منابع عضوی و غیر عضوی بوده و دارایی خصوصیات مربوط بخود است. زباله ها را اگر گروپ بنده نمائیم، به دو گروپ منقسم میگردند: (یکی زباله های صنعتی و دیگری زباله های غیر صنعتی) و همچنین زباله های را که ما مشاهده می کنیم به اشکال مختلف در طبیعت وجود دارد.

۱- زباله های شهری

در زباله های شهری یکی مواد اضافی غذایی است، که فساد پذیری داشته و از مواد آشپزخانه شروع تا میوه جات و ترکاری های مازاد استفاده را تشکیل میدهد، پسمانده های غذایی مهم ترین قسمت زباله هاست که در فصول مختلف سال نظر به کمیت شان تغییر وارد می شود، مثلاً در تابستان مواد غذایی طبخ شده، میوه جات و سبزی جات بیشتر بوده و نسبت حرارت هوا زود تر گندیده می شود و محیط را زود تر آلوده می سازد، این مواد به دلیل تخمر و فساد سریع بوی های نا مطبوعی تولید کرده و محل مناسب را برای رشد و تکثیر حشرات، مگس ها و حیوانات جونده مساعد می سازد، از جانب دیگر، در صورت داشتن مهارت های فنی میتوان از این مواد کود های مناسب را برای رشد زراعت و حداقل برای باعچه داخل منازل استفاده کرد که بنام (کمپوست) یاد می شود.

این زباله ها در محیط ما بیشتر از سایر زباله هاست ولی بصورت غیر مسئولانه در روی جاده ها، کنار منازل راه روها، جاده ها و جوی ها انداخته می شود و به اشکال ذیل است:

- اشغال - آشغال بصورت عموم به کاغذ پاره ها، پلاستیک، قطعات شیشه، مواد فلزی، چوب و سایر مواد جامد اطلاق میگردد که اینها مورد استعمال مجدد هم دارند، در شهر ها این آشغال ها از طرف کودکان بصورت غیر صحی جمع آوری شده برای سوخت در منازل و پخت و پز کار برده می شود که مضرات زیادی را متوجه مستهلکین آن می سازد.

- خاکستر - باقیمانده مواد سوختی، مانند؛ چوب، زغال، زغال سنگ، مواد فاضله حیوانات که در گرم نمودن منازل و پخت و پز استفاده شده و مواد حاصله از آن بعد از مصرف خاکستر است، از این مواد با در نظر داشت مواد کیمیاگری آن هم میتوان استفاده کرد، زیرا برای نرم نمودن زمین های زراعی، باغات و حتی برای ازبین بردن حشرات مضره نباتی کار برد خوبی دارد، شرط آنست که بصورت صحی و بهداشتی از آن کار گرفته شود. اما انداختن آن در محیط آزاد باعث شیوع آن در راه ها، کوچه ها و منازل شده به آلودگی میخط زیست صدمه وارد می کند.

تا حال کمتر مردم ما متوجه آن شده اند که تراکم آشغال در کوچه ها، راهروها، کنار جاده و نقاط مزدهم زندگی انسانها چه ضرری دارد؟ و یا استفاده از این مواد چه مفادی داشته می تواند؟ بعضی از هموطنان ما زباله ها را صرف در کنافت کوچه و منازل تلقی نموده و بعضی هم فکر می کنند این مواد زایده باید در گودالها، جوی ها و کوچه ریخته شود تا منازل شان پاک گردد، عده ای شهر نشینان هم فکر می کنند وظیفه شاروالی هاست که زباله ها را جمع آوری و انتقال دهند، شاید تا اندازه این حدث هموطنان ما بجا باشد اما اگر عمیق بررسی و مطالعه گردد، در شهر های پر نفوس امکانات شاروالی ها کم بوده و نمی توانند به جمع آوری زباله ها رسیدگی نمایند، پس برای هر هموطن ماست که خود شان شاروال منزل، کوچه و محل زیست شان بوه و در جمع آوری مواد زایده دست بدهست هم داده محیط خود را از آلودگی های که سبب تولید امراض میگردد نجات بخشدند، در مقاله که به آن در ذیل پرداخته می شود مطالعه کوتاهیست پیرامون زباله ها، شناخت و کاربرد آن امیدواریم این موضوع نقطه ای آغازی باشد برای حفظ و نگهداری محیط دلخواه همه هموطنان عزیز ما.

ابتدا یک تعریف کلی از زباله ها : آشغال یا زباله، پسمانده و با قیمانده از تولید تا تغیر شکل آن چیز های دیگر که قبل از تولید یا استفاده شده باشد و در بعضی حالات از آن ظاهراً استفاده نگردد، زباله آنست که دوباره از مصرف آن صرف نظر شده در محلی انداخته و یا دفن گردد.

ماهمه روزه به اشیا و وسائل بر میخوریم که بصورت زاید از منازل کشیده شده در کوچه ها، پس کوچه ها و یا در جوی ها انداخته می شود، این زباله ها چگونه تولید می شود؟ و به چند نوع است؟ در کشور های مترقی و صنعتی زباله ها را به چندین کنگوری تقسیم نموده و از هر یکی آن استفاده قابل ملاحظه ای صورت میگیرد و زباله یکی از مهم ترین محصولاتیست که بصورت ارزان بدست آمده و بعد از پروسس به قیمتی ترین مواد لازم به بازار عرضه می شود

را دریک اتاق یا گوشه‌ی منزل شان برای فروش و یا استفاده مجدد جمع آوری می‌کنند، موادیکه در داخل این ظروف است بصورت عموم تعاملات کیمیاوی را انجام داده و در مجاورت هوای نه چندان آزاد آهسته آهسته قوه احتراق و یا انفجار را بخود می‌گیرند که بالاخره عمل احتراق بدون نزدیک نمودن کدام آلہ آتشزاچون؛ گوگرد، فندک و چقماق عمل احتراق صورت گرفته علاوه از بروز ضرر مادی، تلفات جانی را نیز بوجود آورده و دوباره سبب آلودگی محیط می‌شود.

ازین رو دانشمندان محیط زیست تأکید دارند تا از ذخیره نمودن اشیای آلوده بمواد عضوی، غذایی، و سوختی در منازل و محیط که زندگی جریان دارد جداً جلو گیری گردد، اگر این مواد بنابه نیاز ذخیره می‌شود باید دور از منزل و دوراز دسترس اطفال بعد از شستشوی جدی نگهداری شده و هر آن از تغیر کیفیت آن مواظبت صورت گیرد.

۳- زباله‌های جمعی

خطر ناک ترین مواد اضافی از شفاخانه هارا تشکیل میدهد که آلوده بخون، کثافات عضوی وادویه جات پس از مصرف آلوده بوده این زباله ها بمواد مختلف پاتولوژی، پروتوزوایی، کیمیاوی، سمی (زهی) قابل احتراق و عکس العمل دهنده تقسیم شده که هر کدام به نوع خود فاسد کننده محیط زیست، ناقل امراض جدی و قابل احتراق اند، در نگهداری، انتقال، حریق و دفن آن دوکتوران و مؤظفین ارگانهای صحی تأکید داشته و برای جلو گیری از شیوع مکروب‌ها جدیت تمام دارند.

بهمین مناست است که محیط شفاخانه هارا کوشش می‌کنند با غرس درختان زینتی، مشمر، کشت بته‌ها و گلهای مختلف سبز نگاه دارند هکذا رول عمدۀ منابع صحی در پاک نگهداری محیط از هر گونه آشغال بوده و شفاخانه‌ها و مراکز صحی کانون تعلیم و تربیه برای خانواده‌هاست، هر بیماری به شفاخانه مراجع نماید بعد از عودت دست کم چیزی در باره زندگی انفرادی و اجتماعی می‌آموزد که در زندگی بایداز آن مزیداً استفاده نماید.

• مواد ساختمانی که بعد از تخریب منازل حاصل می‌شود - این مواد هم از اثر تخریب ساختمانها حاصل می‌شود، در ظاهر از این مواد کابرد مجدد صورت گرفته و مفید تلقی می‌گردد، اما در حقیقت دارای مواد کار بونی بوده با تعامل به طبیعت، هایدروکاربن‌ها را تشکیل داده که به پاکی محیط مضر و تخریب کننده است.

• زایدات خاص - این مواد شامل موادیکه در اثر جاروب نمودن کوچه‌ها سرکها، برگ درختان و اجسام حیوانات بدست می‌آید، اکثریت امراض واگیر و کشنده را می‌توان محصول این مواد پنداشت، زیرا در ترکیب این مواد تخلیه‌ای حشرات، سلول‌های مضره و غیره جابجا شده و در صورت مساعدت هوا و یا تعاملات دیگر به دیگر زنده جانها آسیب می‌رساند.

۲- زباله‌های صنعتی

این مواد شامل مواد اضافی ناشی از فعالیت‌های صنعتی که شامل فلزات، مواد پلاستیکی، مواد کیمیاوی خطرناک هستند که جمع آوری و حمل و نقل آن بمهارت‌های خاصی نیاز است، البته این مواد بزودی می‌تواند تأثیرات خاص خود را بالای محیط، انسانها و حیوانات بجا گذارد و صدمه بزرگی برهمه موجودات زنده وارد نموده سبب محو، فلچ و یا جلوگیری از رشد حیات گردد.

و خطرناکتر از آن باقیمانده مواد مایع یا جامد است که به سبب کیفیت فزیکی، کیمیاوی و یا بیولوژیکی می‌تواند باعث افزایش مرگ و میرو یا مریضی‌های جدی ساری گردد. آژانس حفاظت محیط زیست (Environmental Protection Agency "EPA") زباله‌های مذکور را به مواد زاید و جامدی اطلاق می‌نماید که بالقوه خطرناک بوده و یا اینکه پس از طی مدت زمانی موجبات خطر را برای محیط زیست فراهم می‌کند.

یکی از مشخصات زباله‌های خطرناک، قدرت انفجار، احتراق و عکس العمل پذیری آنست و آزاد کننده مواد سمی بوده مواد زاید پروزروایی را که از پسمانده مواد کیمیاوی بدست می‌آیدزود قابل اشتعال است. بسا از مردم ما شاهد آنند که در ذخیره گاه‌های بزرگ آشغالی که از طرف شاروالی‌ها ذخیره گردیده نا خود آگاه حریق صورت گرفته و روزوهفت‌ها این حریق ادامه داشته و یا مهار کردن آن دشوار بوده است.

در این رابطه بعضی از اعمال را که خانواده‌ها انجام میدهند باید خلاصه کرد، اکثریت خانواده ها بشکه‌های پلاستیکی روغن غذایی قطیعه‌های رب رومی، عسل، مربا، و بشکه‌های آلوده به تیل‌های دیزل، پترول، تیل خاک وغیره

سلطان شمس الدين غوري (٩٠٢ هـ - ق)

(م - 1210) Sultan Shamss ad-Dine Ghori

SHANSABANEYA

Email: hazinyar.gjcf@gmail.com
Mobil: 0799237579